

Putujúca Matka Božia zo Schönstattu je na cestách po celom svete, aj v Európe

Sr. M. Cacildy

Uvedenie Sr. Marié:

Každá putovný obraz je darom srdca Matky Božej. Prináša požehnanie a milosť zo sanktuária. Takže každý misionár putovnej kaplnky prináša Matku Božiu a milosť sanktuária k ľuďom. Ale Apoštolát putovnej kaplnky je ešte viac. Je to spoločná záležitosť.

Je to sieť spojení, ktorá dáva silu. Sieť, v ktorej jeden nesie druhého. Sieť, ktorá spája ľudí, národy a národnosti. Nato, aby kampaň bola silnou sieťou, potrebuje **spoločnú základnú líniu, spoločnú identitu**. Preto začíname dnes popoludní. Predovšetkým je tu otázka: **ako môže byť aktivita Putujúcej Matky Božej v európskych krajinách ešte viac požehnaným rozmachom na posilnenie kresťanskej viery a kresťanskej kultúry?**

Impulz Sr. M. Cacildy

1. Uvedenie

Putujúca Matka Božia zo Schönstattu je na cestách po celom svete, aj v Európe.

Teraz sa pozrieme na to, čo je súčasťou tohto apoštolátu. Hovorím teraz vždy o "kampani", pretože pán Pozzobon nazýval svoj apoštolát "kampaň". Existujú krajiny a jazyky, v ktorých sa slovo "kampaň" nie je vhodné používať, pretože to slovo v ušiach ľudí neznie pozitívne.

V našom pracovnom materiáli môžeme vidieť, koľko mien pre kampaň existuje. Názov môže byť iný. Ale to nie je to. Pán Pozzobon skutočne spustil kampaň, nechcel len odovzdať schönstattský obraz. Chcel pomôcť Matke Božej, aby mohla zmeniť ľudí a tak aj spoločnosť. Toto je Jej poslanie zo sanktuária.

Teraz sa spolu pozeráme na kampaň putujúcej Matky Božej zo Schönstattu.

Podmienky na organizáciu kampane sú veľmi nízke. Avšak málo záväzkov je dôležité, pretože spoločné kritériá vytvárajú spoločnú identitu a poskytujú viac žiarivosti. Podporujú medzinárodné rozšírenie a pomáhajú trvalo udržiavať kampaň.

Čo patrí ku kampani. Ako chápal pán Pozzobon svoju misiu? Ako sa ďalej rozvinula? V pracovnom zošite nájdete v bodoch 1 až 3 niektoré dôležité historické kroky, napríklad ako sa kampaň rozširovala.

V pracovnom zošite pod číslom 4 je "Biblický základ". Kampaňou sa potvrdilo, že biblické udalosti sú dnes skúsenosti. Čo Matka Božia konala pred 2000 rokmi, to robí dnes. Ona prináša Krista. Vedie ku

Kristovi. Páter Kentenich hovorí: P. Mária je trvalá pomocníčka Ježiša v jeho diele spásy. Preto môžeme povedať:

Čo bolo pre matky Božej pred 2000 rokmi, to robí dnes. Ona prináša Kristus. To vedie ku Kristovi. Páter Kentenich hovorí: P. Mária je trvalá pomocníčka Ježiša v jeho celom diele spásy. Preto môžeme povedať:

2. Kampaň je požehnaním pre všetky národy a požehnaním pre všetkých ľudí národa.

V prvej prednáške nás páter Walter zaviedol do reality nášho európskeho kontinentu - jeho silné stránky a možnosti. Ukázal tiež, ktoré úlohy a problémy existujú.

Teraz vás pozývam na krátku návštevu na iný kontinent. Do Brazílie. Prečo? Kampaň putujúcej Matky Božej sa zrodila v Latinskej Amerike v Brazílii. Vznikla zásluhou obetavosti Božieho služobníka Joao Luisa Pozzobona a jeho poslania.

Žil a pôsobil sväto a neprial si nič iné, ako byť nástrojom Boha a Panny Márie. V Brazílii trvá kampaň už 68 rokov. Sama pochádzam z Brazílie a dlho som tam pre kampaň pracovala. Prežili sme vzostupy aj úpadky. Z toho sa možno poučiť. Dnes môžeme konštatovať, že kampaň zmenila Brazíliu. Pokúsím sa to objasniť, mohli sme poznať, ako pôsobil Boh a Matka Božia. Vonkajšia situácia v Európe a Latinskej Amerike je rozdielna. Ale pôsobenie Matky Božej zo sanktuária je rovnaké. Keď Boh má určitý plán, potom tomuto plánu ostane verný. Zo schönstattského sanktuária má Matka Božia pomáhať pri vnútornom obnovovaní spoločnosti a cirkvi. K tomu je tiež potrebná táto kampaň.

Brazílske obyvateľstvo bolo v rokoch 1950-tych veľmi katolícke a mariánske. Bola to úrodná pôda pre vznik. Ale už na začiatku mala kampaň veľkú výzvu. Páter Kentenich, zakladateľ Schönstattu prišiel v r. 1952 do exilu do Milwaukee/USA. Cirkev skúšala, či Schönstatt je Božie dielo? Boli to ťažké časy. V Brazílii zakázali biskupi akúkoľvek prácu pre Schönstatt. Nesmeli sa konať žiadne slávnosti, žiadne púte do sanktuária. Len pán Pozzobon mohol so svojím veľkým obrazom, Auxiliárom, ísť do rodín. Prekonával veľa ťažkostí. Ale nič ho nemohlo odradiť, aby doniesol Matku Božiu a Jej syna Ježiša do rodín. Takto sa mohla udržať spiritualita Schönstattu pri živote, aj keď ohraničene. Matka Božia ukázala, že Ona je tá veľká misionárka!

V roku 1965, s ukončením II. Vatikánskeho koncilu, prišiel aj koniec exilu nášho zakladateľa. Kampaň sa mohla ďalej rozvíjať a neobmedzene rásť. Teraz prišli nové výzvy.

V mnohých krajoch Brazílie neboli nové závery koncilu správne zavádzané. Bez ďalšieho vysvetľovania boli sochy svätých a sochy i obrazy Matky Božej z farských kostolov odstránené. Tiež v náboženských spoločenstvách a medzi kňazmi bolo veľa nezhôd. Všade bola veľká neistota. Mnoho ľudí sa už vo svojom živote nestotožnilo s vierou. Stiahli sa zo života farností.

V rovnakom čase a v nasledujúcich rokoch šírila sa často a veľmi extrémnym spôsobom teológia oslobodenia a prinášala veľa komplikácií: procesie sa menili na demonštrácie a kázne na politické prejavy, eucharistické obety sa neslúžili a ešte veľa iného. V tejto situácii spustošenia a prázdnych kostolov prišla kampaň putujúcej Matky Božej. Matka Božia chcela svoje deti získať späť, posilniť ich vieru a priviesť ich opäť do spoločenstva cirkvi. Pomaly, pomaly, ale cielene, zmocňovala sa Matka Božia kňazov a farností.

Po 68-ich rokoch trvania kampane Putujúcej Matky Božej v Brazílii dosiahla dnes skoro 160 000 tisíc obrazov. Každý obraz navštívi 30 rodín. Rodiny v Brazílii majú ešte vždy priemerne štyroch členov, takže Putujúca Matka Božia navštívila v domácnostiach okolo 24 miliónov ľudí. To je 10 % obyvateľstva Brazílie. Máme približne 300 diecéz a kampaň je prezentovaná skoro v každej diecéze.

V posledných rokoch je kampaň silou v boji proti mnohým sektám, ktoré sa objavili. To nám rozprávajú predovšetkým kňazi z farností. Vodcovia siekt sľubujú všeličo jednoduchým ľuďom. Klamú ľudí, ktorí sú v núdzi. Predávajú Božie požehnanie za pracovné miesto, za zdravie, za vyliečenie z choroby a zázraky rôzneho druhu. Pre našu krajinu je to veľké sklamanie, že máme skorumpovaných politikov vo vláde. Peniaze z daní, ktoré by mali ísť na zdravie, vzdelávanie a výstavbu ciest, používajú pre seba a svoje záujmy.

Pozrieme sa na súčasnú situáciu v našich európskych krajinách. V mnohých národoch, predovšetkým v slovanských a románskych, je uctievanie Panny Márie veľmi veľké. V germánskych krajinách je to trochu chladnejšie. Jedno majú naše národy spoločné, že ľudia hľadajú istotu a orientáciu v iných hodnotách.

Pozrime sa na situáciu v manželstve a rodine...

Vidíme situáciu detí a mladých, ktorí často nenachádzajú v rodine ochranu a oporu a podliehajú iným vplyvom.

V mnohých krajinách je veľa neistoty, ktorú spôsobuje terorizmus, ťažká a často nestabilná politická situácia, konflikty medzi národmi a rôznymi skupinami v jednej krajine...

A zažívame silné konzumné myslenie. Dôvera v materiálne dobrá je väčšia ako dôvera v Boha...

V mnohých krajinách Európy vidíme úpadok katolíkov spojený s úpadkom obyvateľstva, so stratou viery a reorganizáciou farností...

Prečo spomínam tieto ťažkosti? Lebo ukazujú, že európske národy potrebujú pomoc Matky Božej, rovnako ako Brazília v rôznych fázach svojej histórie. Prirodzene, že každý národ je iný. Ale Matka Božia, Matka všetkých národov, je tá istá. Hľadá spôsoby, ktorými môže pôsobiť ako misionárka a vychovávateľka.

Raz bol pán Joao Pozzobon na ceste s obrazom Matky Božej. Niekoľko na neho zakričalo: „Svätí majú ostať v kostole.“ Pán Pozzobon odpovedal: „Keď ľudia neidú do kostola, musia svätí ísť k nim!“

Áno, Matka Božia nemôže čakať, kým ľudia prídu k Nej. Ona chce ako putujúca Matka ísť oproti svojim deťom. Chce ich navštíviť tam, kde žijú: v rodinách, materských škôlkach, školách a univerzitách, obchodných domoch a úradoch. Prichádza k bohatým a vzdelaným, k chudobným a jednoduchým ľuďom, k veriacim aj k tým, ktorí už stratili všetku nádej. Ale nemôže to urobiť bez nás. Musíme ju priniesť k ľuďom prostredníctvom milostivého obrazu a prostredníctvom nášho životného svedectva.

Matka Božia si nás vyvolila, aby sme boli Jej malými nástrojmi, ako povedal pán Pozzobon: ja som „oslík“ Matky Božej.

V putovnej kaplnke, ktorú odovzdávame ďalej prichádza nie obraz, ale v symbole putovného obrazu prichádza Matka Božia, ktorá prináša Ježiša. Pozerá na ľudí, na ich život a vzťahy. Hľadá predovšetkým

do ich srdc. Vidí utrpenie a ich túžby. Vidí tiež ich viny a zlyhania. Prináša útechu pre dušu a telo. Pre pána Pozzobona bola táto kampaň od začiatku nielen vecou pobožnosti, ale aj sociálny projekt, cesta, ktorá prináša ľuďom ľudskú blízkosť a pomoc. Pri tejto kampani vznikla celá sieť rôznych vzťahov. Neprináša sa len ten obraz. Tu sa človek dozvie, ako sa má ten druhý, aké má starosti, v čom potrebuje pomoc, či prostredníctvom modlitby, alebo vecnú. Putujúca Matka Božia chce stavať mosty - od človeka k človeku, od jedného národa k druhému, od jednej krajiny k druhej, od kontinentu ku kontinentu. Chce priviesť všetkých kresťanov do jednej Božej rodiny.

3. Kampaň dáva tvár aj Európe

V roku 2007 sa uskutočnilo prvé Európske stretnutie zodpovedných za putujúcu Matku Božiu . Vtedy prišli účastníci z 9-tich krajín: Španielska, Portugalska, Talianska, Chorvátska, Českej republiky, Slovenska, Švajčiarska, Škótska, Írska a Nemecka. Dnes je nás už 16 krajín.

Kto z vás bol vtedy pri tom? Prosil som nemecké manželské páry, aby nám krátko porozprávali svoje dojmy.

Z obsahu : Zažili sme silné pôsobenie Ducha Svätého. Cítili sme, že to je dôležitý moment pre Európu, pre putujúcu Matku Božiu v Európe. Preto sme napísali záverečný dokument, ktorý sme všetci podpísali v kaplnke zakladateľa. V ňom stojí:

„Vo fáze nového spájania sa nášho európskeho kontinentu a na ceste prípravy na storočné jubileum Božieho milostivého prielomu 18. októbra 1914, videli sme znamenia, ktoré nám dal Boh prostredníctvom putujúcej Matky Božej zo Schönstattu. Poznali sme: **že Boh nás sprevádza. To nie je len okamih, ktorý nás spája. Boh nás vyzýva** k ďalším krokom, aby sme prostredníctvom Apoštolátu putujúcej Matky Božej zo Schönstattu v našich krajinách, ale aj v celej Európe odkryli opäť korene kresťanstva a oživil duchu kresťanstva . **Spolu, chceme ísť ďalej.**”

V tom čase zosilnela naša prosba korunovať MTA na Kráľovnú novej evanjelizácie. Povedali sme: veríme, že Matka Božia sa na nás spolieha, že všade, na našom európskom kontinente dostane Kristus znova svoje miesto a priestor. Povedali sme: ideme do toho, sme k dispozícii.” Preto sme všetci podpísali záverečný dokument na sarkofágu nášho otca a zakladateľa.

Pokračovanie Sr. M. Cacildy:

V jej portfóliu máte záverečný dokument prvej európskej konferencie z roku 2007. Je to podklad našej európskej spolupráce. Žiaľ, nie je ešte preložený do všetkých jazykov, ale to môžete urobiť aj vo svojich krajinách.

Vrcholom európskej púte v r. 2012 bolo korunovanie Matky Božej za „**Kráľovnú novej evanjelizácie.**” Púť Auxiliára po krajinách Európy ukazuje, koľko pozhňania doteraz priniesol. Viacero krajín navštívil aj dvakrát. Podávali sme si ho z krajiny do krajiny. On nás spája.

„**Spolu chceme pokračovať**”, hovorí sa v Dokumente prvej európskej konferencie. Ako chceme pokračovať? **V pracovnom materiáli** pre konferenciu 2018 sme sa pokúsili zhrnúť základné línie Apoštolátu putujúcej Matky Božej, aby sme mali spoločný popis: Čo je a čo má Apoštolát putujúcej

Matky Božej vykonať? Je jedno, či v Poľsku, Nemecku, Taliansku, Rusku, alebo v inej krajine. Teraz tu máme čas čítať a diskutovať o všetkých bodoch. To je úlohou zodpovedných osôb v jednotlivých krajinách. Pozrime sa ale na bod 5: „**Rady diakona Pozzobona na rozšírenie kampane**“.

Teraz máme 10 minút na to, aby sme si to v tichosti prečítali a so susedom vpravo a vľavo to prediskutovali: ktorá rada pána Pozzobona je obzvlášť dôležitá?

Pokračovanie témy sestrou M. Cacildou:

Dostali sme dobré podnety od pána Pozzobona. Chcem poukázať na jeho dve rady:

1. Spojenie so sanktuárium.

Požehnanie kampane vychádza zo **sanktuária**. Asi ste to už tiež pocítili – okúsili? Ale ten oheň, radosť, nadšenie a tiež požehnanie pomaly slabne, ak nepretrváva aj naďalej spojenie so sanktuárium. To zabezpečujú predovšetkým koordinátori, poverené osoby, misionári a ich spoločníci (vedúci skupín) prostredníctvom zmluvy lásky a prostredníctvom príspevkov do kapitálu milosti.

Páter Kentenich povedal ku kampani diakona Pozzobona : „Cítite, ako v práci pána Pozzobona účinkujú všetky základné sily Schönstattu?“ **Čo sú tieto základné sily Schönstattu?** – Sanktuárium, Zmluva lásky, Príspevky do kapitálu milosti (džbán). Na to povieme jednoducho: Nič bez teba Matka Božia. Nič bez nás!

Diakon Pozzobon bol nadšený mladými ľuďmi, ktorí boli pri začiatkoch Schönstattu, predovšetkým Jozefom Englingom , ktorého sté výročie jeho úmrtia oslavuje Schönstattská rodina vo Francúzsku a vo svete v tomto roku. On miloval sanktuárium a daroval mu nespočetné prejavy lásky prostredníctvom príspevkov do kapitálu milosti. Dokonca ponúkol Matke Božej svoj život za sanktuárium. Ako povedal páter Kentenich pri vysvätení prvého schönstattského sanktuária v roku 1948 v Santa Maria v Brazílii: „Všetko záleží od toho, či sa tu nájde druhý Jozef Engling, ktorý sa celý daruje Matke Božej a nechá sa ňou viesť – vychovávať. Potom vám poviem..., že Matka Božia a Spasiteľ zostúpi tu....Teraz sa musím naozaj spýtať: Kto chce byť druhým Jozefom Englingom Južnej Ameriky? Odpoveď znie: Matka Božia to vie...“ (P. J. Kentenich)

Joao Pozzobon sa chcel stať druhým Jozefom Englingom pre Brazíliu. Sestra M. Teresinha Gobbo, ktorú p. Pozzobon dobre poznal a bol s ňou aj v spojení, písala neskôr vo svojom liste do Nemecka :

„...pán Pozzobon je druhým Jozefom Englingom. Je takmer nevidiaci..., ale obetuje sa celý pre MTA a Jej dielo... Každý večer sprevádza obraz MTA a zhromažďuje denne 150 až 200 ľudí. Ide bosý blatom za dažďa a nečasu a ostatní za ním. Darí sa mu naprávať najťažších hriešnikov a priviesť ich k veľkonočnej spovedi... V tých dňoch povedal , zistil som, že netreba mať veľké vedomosti na to, aby sa človek stal apoštolom. Stačia obety a nechcieť nič pre seba, potom vás ľudia budú nasledovať...”

Pán Pozzobon nechcel byť ničím iným, len **nástrojom Matky Božej** a Jej slúžiť. To je zmysel a obsah kampane pre neho. Nejde o peniaze, o vplyv a prestíž. „Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte“. (Mt. 10, 8) Z pána Pozzobona vyžarovala radosť. Svoj apoštolát, ktorý vyžaduje odriekanie, vykonával s radosťou. Bol skutočne nadšený z Matky Božej a mohol nadchýnať aj iných ľudí. Ale jeho nadšenie nebolo rojením, ale skutočnou činnou láskou, ktorá dáva všetko. Ak má kampaň prekvitať a prebúdzat k životu, potrebuje ľudí, ktorí sú nástrojom Matky Božej s radosťou a nadšením. Potrebuje mnohých

takých ako Jozef Engling a Joao Pozzoboon, ktorí sa nechali Ňou vychovávať a chcú slúžiť posolstvu sanktuária.

V Brazílii boli a sú aj teraz ľudia, ktorí zvyšujú autoritu a vplyv kampane. V mnohých oblastiach diecézy pozývajú koordinátori kampane na veľké podujatia, na ktorých sa stále objavujú biskupi a starostovia. V Európe to tomu tak nie je. Jej autorita a vplyv sa zvyšia, ak sa spoja všetci koordinátori a ďalší poverení ľudia, zoberú veci do svojich rúk a postarajú sa tiež o to, aby aj iní ľudia spolupracovali na kampani. Nie je to myslené zle, ale oni si myslia, že ostatní ľudia vedia toho málo, alebo to nevedia robiť. V Brazílii sme zistili, že naša kampaň po čase zoslabla. Nebolo už také nadšenie a zápal ako na začiatku. Pýtali sme sa prečo? Zistili sme, že poverení ľudia pomaly zostarli, alebo mali veľa iných úloh, alebo boli už jednoducho unavení. Cítilli, že nemôžu do toho investovať tak veľa síl z rôznych dôvodov. Ale nechceli to povedať, lebo milovali kampaň Matky Božej.

Keď sme to zistili, zaviedli sme určité doby pre zodpovedné úlohy. Prinieslo to zásadné zmeny. Spočiatku sa vyskytli problémy. Prečo to má tak byť? Hovorili si: je to moja úloha, ja som ju začal, prečo by som ako koordinátor mal odstúpiť? Ale my sme povedali : Máte na to určitú dobu, potom musíte svoje úlohy odovzdať ďalej.

Teraz môžeme povedať, že to dalo kampani novú silu a dynamiku. Prečo ? Tí, ktorí svoje úlohy odovzdali ďalším, môžu svoje skúsenosti ďalej odovzdávať pri zaškoľovaní nových ľudí. Pomáhať pri podujatiach alebo ich sami organizovať. Tak sa rozrastáme. A tí, ktorí prevezmú nové zodpovedné úlohy, rozvíjajú svoju kreativitu, majú nové nápady a motiváciu a dostanú sa k ďalším ľuďom, ktorí tiež chcú privítať návštevu Matky Božej. Skúsenosť mnohých krajín je tá, že kampaň prebúda u nich schopnosti (viest mnohé iné osoby), o ktorých ani oni sami nevedeli. Možno to bolo tak aj s vami.

Ak v nejakej krajine kampaň ustáva, potom je potrebné sa opýtať : V čom je problém? Môžeme aj sebe samým položiť otázku: pokračuje kampaň dopredu dobre, môžem sa o to aj ja viac pričiniť? U poverených za kampaň je dobré sa opýtať : čo máme požadovať, aby sa cesta putujúcej Matky Božej šírila, vzrastala a naberala na sile a dynamike?

Toto je veľmi dôležité: My všetci sme len malým nástrojom Matky Božej, "malým oslíkom", ktorý privedie Ježiša a Máriu k ľuďom. Matka Božia povedala : Som služobnica Pána. Chcem slúžiť. Ak Jej budeme podobní, potom prostredníctvom nás učiní zázrak prekvitajúcej kampane. Potom sa nám podarí viesť kampaň tak, aby sme získali ďalších spolupracovníkov, ďalšie nástroje, aj keď je to niekedy ťažké a namáhavé.

Záväzné pravidlá, ako styčné body v sieti činov putujúcej Matky Božej

Pozrime sa spolu na bod 7 v našom pracovnom texte: „ Záväzné pravidlá kampane". V texte stojí : Záväzné pravidlá pre Európu, ale menované pravidlá platia aj pre celý svet.

Doprajme si ešte 5 minút ticha, aby sme si to prečítali.

Pokračovanie Sr. M. Cacildy:

Čo všetko patrí k Apoštolátu putujúcej Matky Božej? Čo je úlohou misionára, alebo sprevádzajúcej – zodpovednej osoby?

1. Ide o **obraz, ktorý má putovať**. Ak si ho nejaká rodina alebo osoba zadrží a nepodá ďalej inej rodine alebo osobe, odoberá im ich nárok, dostať ho v určenom čase. Samozrejme môžu povedať: Potrebujem Matku Božiu u seba, lebo mám naliehavú prosbu. Ale ako môžem vedieť, či aj iní nemajú také naliehavé prosby a tiež nepotrebujú návštevu Matky Božej? Ak obraz neputuje ďalej, je potrebné ho vrátiť na organizačné miesto.
Pre putovné obrazy existuje **záväzná forma a veľkosť**, ako je to uvedené v predlohe z 1. 11. 2000/Santa Maria.
Táto schéma je k dispozícii, keď ju niekto potrebuje.
2. Ide o **ľudí, ktorí chcú, aby ich Matka Božia navštívila**. Ona ich chce navštíviť ľudsky. Preto dávame putujúcej Matke Božej tvár. Preto potrebuje ľudské nástroje, aby vzbudila záujem ostatných, ktorí chcú počúvať, angažovať sa na odovzdávaní viery vo farnosti. My sme tvárou Matky Božej, Jej ruky, Jej oči, jej nohy, Jej srdce.
3. Ide o **Božie požehnanie a milosti plynúce zo sanktuária**, teda o „Nič bez teba- nič bez nás!“ Jedná sa o živú zmluvu lásky. Naše modlitby, náš zápal, naše obety... všetko to môže byť požehnaním, keď to vložíme do pokladnice milosti.

4. Dobré skúsenosti z rozvíjajúcej sa kampane.

Aby sa kampaň ďalej rozvíjala a vyžarovala silu, je treba mať na zreteli toto. Preto je potrebné ďalej školiť misionárov a koordinátorov. To je zisk pre kampaň, ale aj pre farnosť a zisk pre Schönstattské hnutie. Školením sa rozvíjajú mnohé schopnosti: základné poznatky pre výchovu samého seba a väčšie poznanie spirituality Schönstattu. Ide o prípravu na zmluvu lásky pre misionárov, ale aj pre rodiny. Všetci, ktorí prídu do kontaktu s kampaňou, sú pozvaní hlbšie sa rozvíjať v spiritualite Schönstattu a povzbudení k vzrastu, možno aj k tomu, aby tu našli svoje povolanie a pripojili sa k jednej z mnohých skupín spoločenstva.

Je ideálne, ak raz do roka prídu misionári a koordinátori na školenie do sanktuária. Potom sa ďalej rozvíjajú.

Skúsenosť, ktorú sme mali v Atibai / Brazílii, je tá, že mnoho pútnikov prichádza do sanktuária každý víkend. To sa pomaly rozrástlo prostredníctvom školenia kampane pre misionárov a koordinátorov. Vtedy, keď nebol dostatok misionárov alebo koordinátorov do autobusu, vždy sa autobus doplnil osobami z farnosti. Tak prišlo do sanktuária čoraz viac ľudí. Výsledkom bol ďalší pozitívny rast okruhov: na starostlivosť o pútnikov bolo potrebných veľa pomocníkov. Potom sme požiadali členov Schönstattského hnutia, aby prevzali vedenie. Tak rastie rodina viery, schönstattská rodina. Takéto stretnutie sa môže uskutočniť v domácom sanktuáriu alebo vo farskom kostole, v ktorom je MTA obraz alebo pri osadenom obraze MTA, zvlášť, keď v krajine alebo oblasti nie je žiadne sanktuárium, alebo v prípade, že je príliš ďaleko.

Na záver mojej prednášky, by som chcela zopakovať slová, ktoré často hovorili páter Kentenich a pán Pozzobon: ONA je veľkým Misionárom, ONA bude zázračne pôsobiť!

Záverečné slová Sr. Marié :

Na dnes večer je naplánovaná výmena jazykových skupín. Sú pozvaní pátrať po tom, čo je pre nás dôležité? Aké máme skúsenosti alebo otázky a problémy. Texty tohto pracovného materiálu nám môže byť nápomocné.

Tu vpredu sú tri tabule, na pripínanie výsledkov vašich skúsenosti a porád:

! **Čo je pre nás dôležité**

? **Čo sa máme ešte opýtať**

(...) **Čo môžeme ešte doplniť**

Prosím píšete len krátke vypichnuté slová. Najprv vo vašom jazyku a pod tým aj nemecky, aby sa to dalo ľahšie preložiť z nemčiny.

Potom budeme v **pléne** diskutovať: Môže sa to, čo sme v tomto pracovnom texte zostavili stať základným východiskom smerovania kampane putujúce Matky Božej v Európe?